

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У. 5077/11
08.03.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., ул. ... број ..., правног следбеника пок. Б.Б., бив. из ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство финансија и привреде Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења 07 број: 462-02-369/73 од 04.04.2011. године, у предмету понављања поступка – грађевинско земљиште, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.03.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба Б.Б., изјављена против закључка Градске управе Шабац, Одељења за финансије – Имовинско-правне службе, број 464-6/08-03 од 20.05.2009. године, којим се одбацује предлог Б.Б. из ..., коју заступа кћерка А.А. из ..., за понављање поступка, који је окончан решењем Градске управе Шабац, Одељења за финансије, број 463-6/08-03 од 02.12.2008. године.

Наведеним решењем првостепеног органа од 02.12.2008. године, донетим у извршењу решења туженог органа 07 број 462-02-369/73 од 16.10.2008. године, а поводом захтева пок. Б.Б. од 25.10.2004. године, одбијен је захтев именоване за поништај правноснажног решења Дирекције за урбанизам, комулану делатност и имовинско-правне послове СО Шабац број 07-464-112/2 од 17.10.1973. године, на основу одредбе члана 86. Закона о планирању и изградњи (“Службени

гласник РС” број 47/03 и 34/06).

У тужби поднетој Управном суду, дана 05.05.2011. године, у уводу тужбе означена је Б.Б. из ..., као тужиља, а у потпису тужбе стоји “за” тужиљу- А.А.. Поступајући по налогу суда за уређење тужбе од 10.06.2011. године и 06.07.2011. године, А.А. доставила је 25.11.2011. године Управном суду правноснажно решење о наслеђивању Основног суда у Шапцу број: 1 О. 3699/10 од 20.09.2011. године, којим је оглашена за законског наследника на заоставштини пок. Б.Б., а поступајући по налогу суда од 22.06.2012. године, именована је дана 02.07.2012. године доставила уређену тужбу, којом је у уводу означила да је А.А., правни следбеник пок. Б.Б..

Наводима тужбе тужиља оспорава законитост решења туженог органа, због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Сматра да првостепени орган погрешно тумачи одредбе Закона о општем управном поступку који регулишу обнову поступка, јер члан 242. став 1. јасно указује да се рок од месец дана има рачунати почев од дана када је странка била у могућности да презентује органу нове доказе, који би указивали на другачије решење њеног захтева, а из поднетог предлога и садржаја жалбе јасно се види да је странка као разлог за обнову поступка, поднела извештај вештака грађевинске струке, који је дао свој налаз у предмету III.P.32/09. Истиче да је, с обзиром на фактичку немогућност доказивања у управном поступку, чињенице да ли се у конкретном случају ради о неизграђеном земљишту и да ли је исто приведено намени, подносилац захтева у посебном поступку преко вештака утврдио да се ради о неизграђеном земљишту и да исто није приведено намени. Тужиља сматра да рок, од када је подносилац предлога сазнала за нове чињенице и од када их је могла употребити, почиње да тече од уручења писменог налаза вештака у предмету III.P.32/09, а то је 11.03.2009. године, те да рок од 30 дана истиче најраније 10.04.2009. године, а тужиља је предлог за обнову поднела 03.04.2009. године, преко ПТТ-а, о чему је приложила доказ – потврду о пријему пошиљке, а не 05.04.2009. године, како тврди тужени орган. Сматра да је, обзиром на изнето, предлог поднела благовремено. Предлаже да суд тужбу усвоји, а оспорено решење поништи.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неоснована.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Наиме, из списка предмета произлази да је тужила поднела захтев за поништај правноснажног решења Дирекције за урбанизам, комуналну делатност и имовинско-правне послове СО Шабац, број 07-464-112/2 од 17.10.1973. године, којим је изузета кат.парц. ... КО ..., у површини од 0.31.79ха и то за удео у површини од 0.01.37ха, а од ког дела и дела општинског земљишта је формирана грађевинска парцела ... КО ... у површини од 0.06.15ха, која је решењем број 464-110/01-03 од 09.10.2001. године додељена В.В. из ..., јер предметно земљиште, односно део површине од 0.01.37ха није приведен намени. Решавајући по захтеву, Градска управа Шапца, Одељења за финансије, донело је решење број 463-6/08-3 од 02.12.2008. године, којим је одбијен захтев тужиле, као неоснован. Након тога, тужила је дана 03.04.2009. године поднела предлог за понављање поступка, окончаног решењем туженог органа 02.12.2008. године. Решавајући по предлогу за понављање поступка, првостепени орган је донео закључак дана 20.05.2009. године, којим је одбацио предлог за понављање поступка, као неблагоприятен, у смислу члана 246. везано за члан 242. и 239. став 1. Закона о општем управном поступку, с обзиром да у предлогу нису наведене чињенице које би могле довести до доношења другачије одлуке, јер се ради о парцели која је приведена намени, а осим тога у поступку признавања пречег права градње, В.В. додељена је грађевинска парцела ... у површини од 0,06.16ха, решењем Извршног одбора СО Шабац, број 464-110/01-03 од 09.10.2001. године, а која парцела се претежним делом формирала од њеног земљишта и дела земљишта у површини од 0.01.36ха које је изузето од Б.Б., овде тужиле и водило се на општини и истој је додељена комплетна парцела. На истој парцели В.В. има стари стамбени објект у којем живи, а сада се ради само о комплетној грађевинској парцели коју је В.В. добила, јер је иста део своје парцеле уступила за улицу, која је већ отворена и изграђена, те подносилац нема основа за тражење поништаја ове парцеле, јер јој у поступку изузимања није ни изузета та парцела, те се не може удовољити захтеву подносиоца предлога за поништај правноснажног решења о изузимању, као ни предлога за обнову поступка, посебно јер је протекао рок за обнову од једног месеца, с обзиром да је решење примила 18.12.2008. године, а предлог за обнову је поднела 03.04.2009. године, из чега се види да је предлог неблагоприятно достављен.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган, када је одбио жалбу изјављену на првостепени закључак од 20.05.2009. године, којим се одбацује предлог за понављање поступка, али није дао довољне разлоге за такву одлуку.

Одредбом члана 246. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01) прописано је, да када орган који је надлежан за решавање по предлогу за понављање поступка прими предлог, дужан је да испита да ли је предлог благовремен, да ли га је поднело овлашћено лице и да ли је околност на којој се предлог заснива учињена вероватном, а према ставу 2. истог члана, ако услови из става 1. овог члана нису испуњени, орган ће својим закључком одбацити предлог за понављање поступка.

Наиме, по оцени суда, у смислу наведених одредби, тужиља у предлогу није учинила вероватним околности на којима заснива предлог, у смислу члана 244. Закона о општем управном поступку.

Ово са разлога што се у налазу вештака, на коме тужиља заснива свој предлог, наводи да је “на листу 2 приказан извод из катастарског плана на коме се види положај и облик предметне парцеле ...”, а у закључку налаза даје мишљење да “на предметној парцели ... не постоје никакви грађевински објекти, постоји само садница једне јабуке старе око 25 година”. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о катастарској парцели број ... , наведени налаз, и да је био цењен у поступку који је окончан решењем првостепеног органа чије се понављање тражи, не би био од утицаја на другачију одлуку органа. Такође, навод странке да није саслушана, те да чињенично стање није потпуно утврђено, јер подносилац захтева сматра да се ради о неизграђеном грађевинском земљишту које није приведено намени, као и да првостепени орган није предузео било које радње у циљу утврђивања тачног чињеничног стања у поступку који је претходио доношењу решења, као такви не представљају нову чињеницу и нов доказ у смислу члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку.

Суд је ценио све наводе тужбе, посебно наводе о благовременом подношењу предлога за понављање поступка, али налази да исти не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења, са напред изнетих разлога. Наводи

који се односе на решење туженог органа 07 број 463-02-00313/2005 од 08.10.2010. године, не могу се истицати у овом управном спору.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

На основу изнетог, налазећи да наводи тужбе не могу да доведу до другачијег одлучивања у погледу законитости оспореног решења, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 08.03.2013. године, 15 У. 5077/11

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа – судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ